

צבנו החתאקי

יש כל מיני נביאים. יש המנבאים מאורעות שאין להם שליטה עליהם — כמו חזאי מזג-האוויר. הללו מקבלים על עצמם סיכון רב. מה יגידו עליהם הבריות אם נבואותיהם לא יתאמתו?

יש נביאים חכמים יותר. אלה מנבאים רק מאורעות שהם עצמם יכולים ליצורם. ספק בבורסה יכול לנבא לעליית מחירים של ניירות ערך מסוימים — ולהביא בעצ' מו לעלייה זו עלידי רכישת כל הניירות הנמצאים בשוק. נביאים אלה אינם מסתכ' נים בהפרכת נבואותיהם.

דויד בן-גוריון שייך לסוג השני.

★ ★ ★

ה שבוע ניבא דויד בן-גוריון נבואה חסובה מאוד. הוא ניבא כי השלום ה' יחסי, השורר בגבולות, לא יחזיק מעמד.

כאשר מושבעת נבואה כזאת כפי קיוסקאי בתל-אביב, הרי זוהי דעה ככל הדעות. אך כאשר היא מושבעת כפי שריהבטחון, יש לה שים אליה לב. כי לשריהבטחון של מדינת-ישראל יש השפעה רבה מאוד-מאוד על המצב השורר בני-בולות המדינה.

אילו אמרתי זאת לפני שנה, היו קורעים אותי לגזרים. אולם בינתיים זרמו הרבה מים בירדן, וקרן הרבה דברים במדינה. בין השאר האשימו דוברי שמעון פרס את פנחס לבון שיום בשעתו פעולות אבירות נגד הערבים כדי לקדם אינטריגות פרטיות ב' משרד-הבטחון. ואילו דוברי לבון האשימו את פרס ושות' בכך שביצעו פעולות בטחון גיות מאחורי גב הממשלה, וללא הסכמתה — היינו פעולות אשר לדעת הממשלה לא היו נחוצות לבטחון המדינה.

משמע, שיכול אדם בישראל — שריבטחון או פקיד-בטחון — לזוז מעולות תוקפניות וליצור מתיחות בטחונית על הגבול, מתוך שיקר לים שאין להם כל קשר עם בטחון המדינה.

★ ★ ★

שריהבטחון אמר מה שאמר בנסי' בת מזורת ביותר. לא בויכוח על מצב המדינה ככנסת, לא בהרצאה סודית בפני ועדת-החקו' והבטחון.

אלא — שומו שמיים! — ככנס מנות-הבחירות של מפא"י. בפני קהל מובחר זה אמר שריהבטחון: השלום לאורך הגבולות — מדומה. הצבא ה' מצרי והסורי מאיימים על שלומנו וקיומנו. משמע: ככל רגע יכול הגבול להתלקח מ' חדש, יכולה להיות מחדש מתיחות בטחון גית כמו זו שהובילה מעסקי-הביש של 1954 אל מיבצע-סיני של 1956.

מדוע היה צורך להשמיע נבואה מעניינת זו דווקא בפני פעילי מפא"י לכה היוצאים למלחמת-בחירות?

קל להסביר זאת. מצב מפא"י בכל רע. אחרי שהמפלגה הפכה את עצמה לפלוגת' סער של מנהיגי-יחיד, והדיחה את פנחס לבון, ירדו מניוניה בגבורה האחראי. סבת ה' דיקטאטורה של נערי-החצר מדריכה מנוח' תם של רבים. בחוגי המפלגה מדברים ב' לחש על ירידה העשויה להגיע ל-15 מנדטים. כת זה — בימי שלום ושלחה. אך זה יכול להשתנות. יכולה להיות "מתחות בטחונית", כאשר ירעו החצונות ויטר' טרו התופים של הכסנה הבטחונית. יתכן ויקראו ההמונים לגואל, למנהיג האחד-ב' דורו, הירוש המדופלם של ברוכבאכ.

ואז — במקום לרדת — יכולה מפא"י לעלות. כי כאשר רועמים התותחים, שותקות לא רק המר זות, אלא גם מפלגות האיפוזיציה.

★ ★ ★

אני רוצה להאמין כי בן-גוריון אומנם מוכן כיום לייצר תקריות בטחון גיות לצורכי בחירות — אם כי יש בסבי'

בתנו הקרובה אנשים המסוגלים לכך ב' החלט.

הושבני שבן-גוריון חכם מדי מכדי שישתכן בכך.

אילו קרו עתה תקריות, היה חלק גדול של האוכלוסיה מתייחס אליהן בספקנות רבה מאוד. האזרח שלמחרת פרשת-לבון שוב אינו דומה לאזרח מלפני פרשת-לבון. תק' ריות שאינן נובעות בבירור ממצב בטחוני של ממש, שוב לא יקבלו על דעתו. היו ימים כאשר אפשר היה לייצר במדי' נה היסטריה בטחונית סינטתית. ימים אלה חלפו — לפחות לפי שעה.

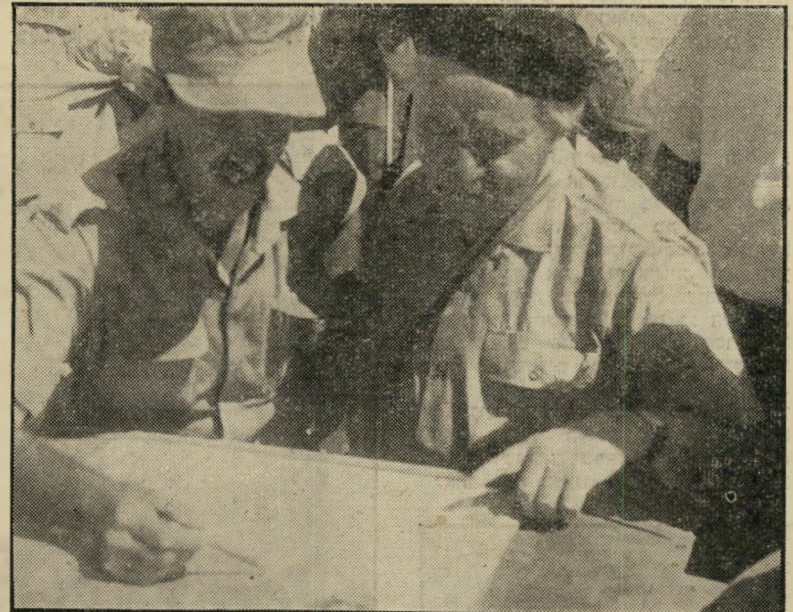
אם כן, מה היה הטעם בהצחרת בן-גוריון?

אולי קיחה שריהבטחון לייצר "תחושה בטחונית" מבלי להסתכן ביצירת תקריות של ממש. כאשר איש כמו בן-גוריון מנבא

כרע לו, פונה בן-גוריון אל מטה הקפמים שפתח לפניו את שערי ההצלחה בעבר. האיש, שמעולם לא הצליח אף במויכצע אחד של שלום, קורא: לא יהיה שלום! ה' איש שהצליח במויכצעו המלחמה, קורא: תהיה מלחמה!

נערה חוזרת למקום אהבתה הראשונה. פושע (להבדיל אלף הבדלות) חוזר אל מקום הפשע. גנראל ישיש סוקר מחדש את שדות-הקרב שלו. בן-גוריון חוזר אל המל' חמה בערבים.

בני מלחמה זו, לא יתכן משטר בן-גוריוני. בלי מלחמה זו, אין חוקי-הירום וכל שאר אכיוזי ה' דיכוי והלחין, הררשים והצלחת מפא"י. בלי מלחמה זו, אין פולחן

האיש במדי החאקי: האם יתכנן בחירות בטחוניות?

להתלקחות המלחמה במרחב, מעלה הדבר איטומאטית את המדחום בארצות-ערב, ר' ממילא גם בישראל. בכל הצדדים עולה המתח, גובר מירוך החימוש, מחרף סיגנון הגאומים והאוימים — וכל זה עלול להשכיח את הפרטים הבלתי-נעימים של פרשת-לבון. **ומה ינעם יותר לפעילי-בחירות של מפא"י בימים טרופים אלה?**

★ ★ ★

ועל כן נאמרים כל הדברים ה' אלה ככנס של פעילי-בחירות.

★ ★ ★

אדם לא רק מפא"י עורכת כינוסי' בחירות. גם שאר המפלגות ערכו השבוע כינוסים דומים. חלק מן הדברים שנאמרו בהם מעורר תמיהה רבה עוד יותר.

ברמת-גן נאם מנחם בגין בפתיחת ועידתה של תנועת-החרות שהיתה, גם היא, מעין כנס-פעילים לקראת מערכת-הבחירות. בגין התפלמס עם בן-גוריון ועם דיין, אף אמר נגדם כמה דברים כדורבנות בעיני הפרשה. אולם נאומו הכיל פיסקה אחת שיש בה כדי להדליק את אורות-האזעקה.

הכרוז בגין תוגינת: "הוסמכתי על ידי ידידי להודיע הערב כי תנועת-החרות תתן את ידה לכל גורם ולכל חוג מדיני בישראל, תהא היריבות ביניהם אשר תהא, יהיו היח' סים ביניהם אשר יהיו, תהיינה פרשיות העבר ביניהם אשר תהיינה. יהיו התהומות שנכרו ביניהם בימים עברו עמוקות כפי שהיו — תנועת החרות תתן את ידה לכל גורם ולכל חוג מדיני בישראל כדי יחידו להסיר מסדר יומה של האומה כל הצעה שהתהה יותר, ויסגה או כניעה."

מה פירושו של "ויתור"? ראש תנועת החרות הסביר זאת בפירושו: ויתור פירושו החזרה המוגנית של פליטים ערביים, או אפילו מתן זכות-מעבר לערבים בין אל' עריש וירדן, כחלק מהסכם-שלום.

בגין יודע, כמובן, שמעולם לא הושג עוד שלום מרצון ללא ויתור רים הדדיים. מי ששולל מראש כל ויתור, ותהיה תמורתו כאשר תהי' יה, שולל מראש כל שלום.

מבחינה זו יש דמיון בין דבריהם של בגין ובן-גוריון. ונראה כי דמיון זה אינו מקרי. כי כאשר מציע בגין "לתת את היד" לכל גורם המתנגד לשלום של פשרה — למי הוא מתכוון?

ישנו רק גורם רציני אחד כזה במדינה: קבוצת בן-גוריון.

★ ★ ★

אמר בגין: "אנו דוחים את הפילור-סופיה לפיה צבא ישראל איננו ערך. אנו דוגלים בהשקפה לפיה צבא ישראל הוא ערך ממלכתי לאומי גדול. לא היחידי, אך אחד הערכים המכריעים בדורנו, בחיינו." אמר בן-גוריון, למחרת היום: "לכן צה"ל הוא ערך נעלה, ולא צורך בלבד."

ואמר יגאל ידין: "הנוער חייב לראות ב' צה"ל את האידיאולוגיה שלו."

דמיון מקרי? לא. כי מנחם בגין הוסיף בפירושו:

"תנועת-החרות תתן יד לכל גוף ולכל גורם כדי להחזיר בלב האומה את ההכרה, הכרת האמת, שבצבא ישראל הוא ערך היס' טורי, לאומי וממלכתי."

איפה קיים גוף כזה, גורם כזה? **ישנו רק גורם רציני אחד כזה במדינה כולה: קבוצת בן-גוריון, דיין, ודין ופרס.**

כל אדם הגון במדינה מבין כי קיום צה"ל הוא צורך לאומי. כל אדם הגון מוכן להגן על מולדתו בשעת הצורך, לחרף את נפשו ולצאת לקרב. אולם רבבות החיילים הקר' ביים של תש"ח, ושל סיני, ושל היום, אינ' רואים בצה"ל "ערך", "אידיאולוגיה", דבר שבקדושה, נושא לפולחן-אלילים.

חוק מתנועת-החרות, הכלואה כי כלא של תפיסות מיושנות, דוגי לים בתפיסה זאת רק נערי-החצר של בן-גוריון. הם אווזים כרגל זה, מכיון שרק בעזרתו יוכלו להקים את הדיקטאטורה ה', בטחונית" שי הם שוקדים על הקמתה.

האם לגורם זה מוכן מנחם בגין לתת את ידה של תנועת-החרות?

★ ★ ★

אני אומר את הדברים בחריפות, כי חובה היה להזהיר את כל הצדדים עוד בראשית מערכת-הבחירות.

יש רק דרך אחת בפני דויד בן-גוריון למניעת מפלה ניצחת בבחירות: לנפנף ב' דחליל הבטחון. יש לכך דוגמה מפורסמת: "בחירות החאקי" שנערכו בבריטניה בראשית המאה, בעיצומה של מלחמת-הבורים, כאשר כל מתנגדי הממשלה המיליטאריסטית הוג' דרו, פשוט כבוגדים במולדת.

שם של צבע החאקי נובע מן המילה "חאקי", שפירושה — בשפת-אורדו ההודית — "אבק". ואכן, מארגני בחירות-החאקי מבק' שים לזרות יד בעיני ההמונים.

כל הנותן יד לכך, הריהו מסייע במישרין לדויד בן-גוריון ולהבורת הדיקטאטורים הקמנים שלו — חורשי המזימות, מזויפי המיסמי' כיום, המדיחים לעדות שקר והעוסי' קים בעסקי-ביש.

כי זה הלקח העליון של הפרשה: אי אפשר להפריד בין עייני פנים וחוקי. תע' מולת-המלחמה. וסכנת-הדיקטאטורה כרוכות זו בזו. המבקש לחסל את האחת, חייב לחסל גם את השניה. והנותן יד לאחת, ממילא נותן יד גם לשניה.